

HLUČÍNSKÉ OSOBNOSTI

OLDŘICH KAPOUN

HLUČÍNSKÉ
OSOBNOSTI

povídky

Oldřich Kapoun

OBSAH

PANÍ JANA	4
PAN JIRKA	7
PANÍ SOUSEDKY	10
PAN DADLO	12
PAN DAVID	15
PANÍ HELENKA	17
PAN ZDENĚK	21
PAN MANI	24
PANÍ JIŘINA	27
PANÍ VESNA	30
ZÁVĚR	34

Paní Jana

V malém domku u fary hned pod kostelem svatého Tomáše žila se svojí dcerou a zetěm paní Jana. Byla už v letech a něco pamatovala. Nebyla to však obyčejná babka, ale velice aktivní spisovatelka. Psala v hlučínském nářečí, a to jak básničky, tak i povídky. Její knížky byly velmi oblíbené. Šly na dračku. Jakmile vydala novou, lidé si to hned řekli a do měsíce bylo vydání fuč. Ty povídky a básničky byly velmi vtipné a lidé si je četli v rodinách nahlas. Ne všem se to však dařilo, protože hlučínské nářečí je velmi specifické. Je to směs češtiny, polštiny, němčiny a šlonzáštiny. To je speciální místní nářečí – prostě prajzština. U nás na Prajzské se tak moc už nemluví, snad jenom ti starší lidé, a to nejvíc na vesnicích. Je to součást naší svěbytné kultury a jako takovou si lidé paní Janu považují. Téměř každou středu jde paní Jana poklábosit na besedu do kavárny Logr Café, která je na zámku. Chodí tam nejenom její známé a kamarádky, ale občas tam zajdou i jiní lidé. Párkrát jsem tam byl i já a byl jsem nadšen, jak dokázala paní Jana vyprávět, číst ukázky ze svých knížek a diskutovat. Myslím, že by za to všechno měla dostat od města nějakou cenu.

Jednoho dne však paní Jana nepřišla. Ne, že by zapomněla nebo že by byla nemocná, to ne, ale měla vážné starosti v rodině. Její dcera těžce ochořela. Chřadla před očima, málo jedla a skoro vůbec se neusmívala. Lidé ji nepoznávali. Jindy bývala veselá a upovídaná jako paní Jana. Bylo to prostě zlé. Chodila sice po doktorech, ale nikdo jí nemohl pomoci. Nepřišli na to, co jí je. Jen paní Jana věděla.